

podstawie rozporządzeniom wykonawczym, karany będzie grzywną w wysokości od 5 zł — 1000 zł, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

2) Właściwemi do orzekania powyższej grzywny są urzędy skarbowe.

3) Od orzeczeń karnych urzędów skarbowych służy odwołanie do izby skarbowej w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

4) Przekazanie sprawy do postępowania sądowego podlega przepisom art. 640 kodeksu postępowania karnego.

5) Orzeczenie grzywny nie zwalnia skazanego od obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności podatkowej.

Art. 12. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

615.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 41 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Państwowy Monopol Spirytusowy będzie wprowadzał do obrotu monopolowe wyroby wódczane oraz spirytus na cele domowo - lecznicze bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawrze umowy.

2. Ceny monopolowych wyrobów wódczanych oraz spirytusu na cele domowo - lecznicze ustala Minister Skarbu.”;

2) w art. 43 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„W opłacie monopolowej od 1 litra 100% spirytusu na cele konsumcyjne mieścić się będzie udział na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego w wysokości 14% obowiązującej w każdym czasie opłaty monopolowej (art. 14).”;

3) art. 60 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, oraz spirytusu na cele domowo - lecznicze, z wyjątkiem, o którym mowa w ustępie następnym, potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej.

2. Hurtowa sprzedaż monopolowych wyrobów wódczanych oraz spirytusu na cele domowo - lecznicze przez osoby, które prowadzić będą tę sprzedaż na mocy umów zawieranych z Państwowym Monopolem Spirytusowym (art. 41 ust. 1), nie wymaga zezwolenia władz skarbowych.

3. Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.

4. Minister Skarbu jest uprawniony do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów:

a) określających cechy hurtowej i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych i spirytusu na cele domowo - lecznicze;

b) normujących nadawanie, wygasanie i cofanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; przepisy te mogą przewidywać cofanie tych zezwoleń i bez podania powodów;

c) normujących prawa i obowiązki sprzedawców napojów alkoholowych i spirytusu na cele domowo - lecznicze.

5. Uprawnienia, o których mowa w ustępie 4, przysługują Ministrowi Skarbu także w stosunku do osób, prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych na mocy zezwoleń (koncesyj), wydanych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.”;

4) w art. 62 wprowadza się zmiany następujące: w ustępie 5 skreśla się zdanie pierwsze;

zdanie drugie ustępu 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Od sprzedaży napojów alkoholowych, rozpoczętej w ciągu półrocza, uiszcza się opłatę za czas od pierwszego dnia miesiąca, w którym sprzedaż rozpoczęto, przyczem wysokość opłaty za dane półrocze będzie obliczona w stosunku do ilości miesięcy pozostałych do końca tego półrocza.”;

na końcu tego artykułu dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„10. Minister Skarbu jest upoważniony do przeprowadzania w drodze rozporządzeń zmian w opłatach od hurtowej i detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych, ustalonych w załączonej taryfie, pod warunkiem nieprzekraczania wysokości tych opłat, określonej w taryfie.”;

5) w załączniku do art. 62 w dziale opłat od przerobu spirytusu punkt a) otrzymuje brzmienie następujące:

„a) w fabrykach wódek opłata stała 2.500”.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tem, że postanowienia art. 1 pkt. 2), 4) i 5) obowiązują od dnia 1 lipca 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

616.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o sprzedaży soli.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Sól, o której mowa w rozporządzeniu niniejszem, jest to sól jadalna w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043).

Art. 2. Sprzedaż soli nie wymaga uzyskiwania zezwolenia władzy skarbowej.

Minister Skarbu może, o ile chodzi o sprzedaż soli na cele przemysłowe lub hodowlano-rolnicze, ustanawiać w drodze rozporządzeń wyjątki od postanowienia ustępu poprzedniego.

Art. 3. Sprzedawana może być tylko sól, wprowadzona do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny”.

Nie wolno sprzedawać soli po cenach innych, aniżeli ustalane przez Ministra Skarbu.

Sprzedawcy soli są obowiązani stosować się do przepisów o sprzedaży soli, wydawanych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń.

Art. 4. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” wprowadzać będzie sól do obrotu bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawrze odpowiednie umowy.

Minister Skarbu może poruczać władzom skarbowym nadzór nad wywiązywaniem się przez sprzedawców soli z umów o sprzedaż soli, zawartych z przedsiębiorstwem „Polski Monopol Solny”.

Art. 5. Wszelkie zezwolenia (koncesje) na sprzedaż soli, nadane przed wejściem w życie roz-

porządzenia niniejszego, a w szczególności zezwolenia na wolne składy, hurtownie i rozdzielcze składy soli, oraz zezwolenia na sprzedaż soli na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze oraz wszelkie prawa i obowiązki, wynikające z tych zezwoleń (koncesyj), wygasają z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 6. Utrata przez osoby, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego posiadały zezwolenia (koncesje) na sprzedaż soli (art. 5), jakichkolwiek uprawnień, wynikających z dotychczasowych przepisów prawnych, spowodowana przez postanowienia rozporządzenia niniejszego, nie daje tym osobom praw do żadnego odszkodowania, ani innych roszczeń.

Art. 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia art. 10 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

617.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wyrobami tytoniowymi, o których mowa w rozporządzeniu niniejszem, są wyroby tytoniowe, służące do palenia, zażywania lub żucia.

Art. 2. Sprzedaż wyrobów tytoniowych nie wymaga, z wyjątkami, o których mowa w art. 3, uzyskiwania zezwolenia.

Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń nakładać obowiązek zgłaszania rozpoczęcia sprzedaży wyrobów tytoniowych, jako też i obowiązek zawiadamiania władzy skarbowej o zaniechaniu tej sprzedaży.